

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/40/2018
Identifikačné číslo spisu: 5110237807
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5110237807.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. Tomáš Fiolek, správca konkurznej podstaty úpadcu STAMEX Žilina, s. r. o., so sídlom Pri Rajčianke 43, Žilina, IČO: 36 411 809, so sídlom kancelárie správcu Mudroňova 43, Martin, zast. KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Tajovského 3, Banská Bystrica, IČO: 36 851 574 proti žalovanému: GOEX, s. r. o., so sídlom Karmínova 1, Žilina, IČO: 31 378 676, zast. JUDr. Tibor Bicko, advokát so sídlom Dukelská 7-3, Považská Bystrica, o zaplatenie 293 566,-eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 10Cb/57/2011, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 13Cob/167/2017-619 z 31. januára 2018, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a.
- II. Žalovaný m á voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací napadnutým rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina, č. k. 10Cb/57/2011-568 z 11. 04. 2017 a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

2. Súd prvej inštancie potvrdeným rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 293 566,-eur spolu s úrokom z omeškania. Nárok uplatnený žalobou odôvodnil stavebnými prácami vykonanými úpadcom na akcii „Hotel pri domove dôchodcov Lučivná“ na základe objednávky žalovaného. Úpadca vystavil faktúru č. 1009004 z 30. 04. 2009 so splatnosťou 19. 05. 2009 na sumu 127 773,-eur, z ktorej žalovaný uhradil 69 000,-eur a neuhradený zostatok je 58 773,-eur, faktúru č. 1009007 so splatnosťou 07. 07. 2009 na sumu 105 985,-eur, z ktorej žalovaný uhradil 50 000,-eur a neuhradený zostatok je 55 985,-eur, faktúru č. 1009008 z 28. 07. 2009 so splatnosťou 11. 08. 2009 na sumu 29 493,-eur,

faktúru č. 1009009 z 28. 07. 2009 so splatnosťou 09. 08. 2009 na sumu 12 742,-eur a faktúru č. 101001 z 29. 04. 2010 so splatnosťou 13. 05. 2010 na sumu 135 573,-eur. Okrem istiny vo výške 293 566,-eur požadoval žalobca úroky z omeškania v zákonnej výške 9% ročne z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr až do ich zaplattenia. Okresný súd Žilina vo veci rozhodol v poradí prvým rozsudkom, č. k. 10Cb/57/2011-444 zo 16. 06. 2015, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením, č. k. 13Cob/325/2015-495 zo 16. 03. 2016 tento rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s námietkou žalobcu o nedostatku podpisu úpadcu na zmluve o dielo s tým, že je potrebné v konaní posúdiť, či medzi úpadcom a žalovaným prišlo k platnému uzatvoreniu písomnej zmluvy o dielo a či došlo zo strany žalovaného k platnému odstúpeniu od zmluvy o dielo.

Súd prvej inštancie konštatoval, že podľa výpisu z obchodného registra obchodnej spoločnosti STAMEX Žilina, s. r. o. boli ako konatelia zapísaní Ing. U. a G., pričom spoločnosť zastupujú a za ňu podpisujú konatelia spoločne. Nedodržanie spôsobu, akým mali konatelia za úpadcu konať, má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že predkladateľom návrhu zmluvy o dielo v jeho písomnej podobe bol úpadca ako zhotoviteľ diela. Konateľ úpadcu Ing. U. potvrdil, že obsah zmluvy o dielo bol odkonzultovaný aj s druhým konateľom úpadcu G., ktorý s návrhom zmluvy o dielo súhlasil. Na obsah zmluvy o dielo a jednotlivé zmluvné dojednania sa odvolávali obidve sporové strany v priebehu konania a aj v predsporovej komunikácii. Súd prvej inštancie mal za to, že podpísaním zmluvy o dielo jedným konateľom úpadcu s vedomím a súhlasom druhého konateľa, prejavil úpadca vôľu vstúpiť do záväzkovo-právneho vzťahu so žalovaným a byť viazaný zmluvou o dielo, ktorej návrh adresoval žalovanému. Úpadca túto vôľu následne opakovane deklaroval vystavenými faktúrami, predsporovou komunikáciou a v priebehu konania aj vyjadreniami správcu konkurznej podstaty úpadcu a právneho zástupcu žalobcu. Podľa súdu prvej inštancie z vykonaného dokazovania vyplýva, že úpadca ako zhotoviteľ vykonával svoje zmluvné povinnosti s vedomím obsahu zmluvy o dielo, a to až do skončenia záväzkového vzťahu momentom doručenia odstúpenia od zmluvy. Až následne, keď žalovaný na svoju obranu poukázal na písomne uzatvorenú zmluvu o dielo, namietol žalobca neplatnosť zmluvy o dielo. Okresný súd prihliadal na skutočnosť, že vady právneho úkonu sa dovoľáva ex post strana, ktorá túto vadu spôsobila. Súd prvej inštancie preto aplikoval zásadu ochrany dobromyseľnosti a poukázal na ust. § 43 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, podľa ktorého sú zmluvné strany povinné dbať na to, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov. Súd prvej inštancie uzavrel, že medzi úpadcom ako zhotoviteľom a žalovaným ako objednávateľom prišlo k uzatvoreniu platnej zmluvy o dielo v ústnej forme, ktorej obsahom sú práva a povinnosti zmluvných strán korešpondujúce s obsahom neplatnej písomnej zmluvy o dielo. Žiadna zo zmluvných strán nemala v čase podpísania zmluvy o dielo a v čase trvania záväzkového vzťahu zo zmluvy o dielo pochybnosti o existencii zmluvy o dielo a o jej obsahu, pričom úpadca tento stav akceptoval a vystavoval žalovanému faktúry, v ktorých sa odvolával na písomné znenie zmluvy o dielo, inkasoval preddavky na cenu diela a na obsah zmluvy o dielo zo dňa 09. 05. 2008 sa odvolával aj vo výzvach na zaplattenie.

3. Súd prvej inštancie následne posudzoval otázku platnosti odstúpenia od zmluvy o dielo zo dňa 27. 07. 2009 žalovaným z dôvodu nekvalitne vykonávaného diela. Okresný súd mal za preukázané, že zmluvné strany si dohodli možnosť odstúpenia od zmluvy v prípade, že zhotoviteľ nebude vyhotovovať predmet diela v požadovanej kvalite. Žalovaný preukázateľne doručil písomné odstúpenie od zmluvy o dielo žalobcovi dňa 27. 07. 2009, kedy zmluva o dielo zanikla. K žalobcom tvrdenému obmedzeniu rozsahu diela konkludentným spôsobom súd prvej inštancie uviedol, že takáto dohoda medzi žalovaným a úpadcom preukázaná nebola. Podľa § 351 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) je právnym dôsledkom odstúpenia od zmluvy zánik všetkých práv a povinností účastníkov zmluvy o dielo, s výnimkami stanovenými v zákone. Podľa § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka je každá zmluvná strana povinná vrátiť plnenie, ktoré pred odstúpením prijala. Uvedená právna úprava je doplnená o osobitnú právnu úpravu nárokov strán pri zániku nesplneného záväzku zo zmluvy o dielo, a to v závislosti od toho, ktorá strana je vlastníkom zhotovovanej veci, resp.

ktorá strana je zodpovedná za zánik záväzku. Nehnutelnosť, v rámci ktorej úpadca vykonával dielo, je vo vlastníctve žalovaného ako objednávateľa diela, preto v prípade odstúpenia od zmluvy o dielo bolo potrebné aplikovať § 544 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je objednávateľ povinný uhradiť zhotoviteľovi to, o čo sa objednávateľ zhotovovaním diela obohatil, ak záväzok zanikol z dôvodu, za ktorý objednávateľ nezodpovedá. Žalovanému vznikla povinnosť vydať žalobcovi všetko, o čo sa vykonávaním diela obohatil. Žalobca je oprávnený domáhať sa vydania finančného zhodnotenia majetku žalovaného vloženými investíciami úpadcu. V prípade plnenia, ktoré spočíva vo výkonoch a ktoré s ohľadom na ich povahu nie je možné vydať, ustanovuje zákonná úprava poskytnutie peňažnej náhrady, ktorá zodpovedá skutočnému majetkovému prospechu objednávateľa diela, za ktoré sú rozhodovacou praxou považované náklady, ktoré by objednávateľ v danom mieste a čase musel vynaložiť na dosiahnutie rovnakého druhu plnenia. Zároveň je potrebné prihliadať na vadnosť plnenia, pokiaľ má vada za následok zníženie získaného prospechu objednávateľa.

4. Podľa súdu prvej inštancie účinným odstúpením od zmluvy o dielo zanikol úpadcovi ako zhotoviteľovi nárok na zaplatenie ceny diela a vznikol mu nárok podľa ust. § 544 ods. 1 Obchodného zákonníka, teda objednávateľ bol povinný zaplatiť zhotoviteľovi to, o čo sa objednávateľ zhotovením veci obohatil. Peňažné ocenenie získaného obohatenia ale nepredstavuje sumu určenú zmluvou o dielo. Zhotoviteľ faktúrami vyúčtoval doplatok ceny podľa zmluvy o dielo a dohodnutých jednotkových cien, a to bez zohľadnenia celého rozsahu vykonaného diela a prijatých platieb od žalovaného. Žalovaný od počiatku konania žiadal zohľadnenie kvality zhotoviteľom vykonaného diela a škody, ktorá postupom a spôsobom vykonávania diela na majetku žalovaného vznikla. Pokus žalovaného o jednostranné započítanie pohľadávok, ktorý zostal bez právneho účinku, vzhľadom na nepreukázané doručenie, vykonanie čiastočných úhrad úpadcom vystavených faktúr, prípadné uznanie týchto pohľadávok za súčasného uplatnenia nárokov na odstránenie väd diela, náhrady škody a zmluvnej pokuty, nemôže byť základom pre uznanie pohľadávky žalobcu z právneho dôvodu vysporiadania účastníkov zrušenej zmluvy o dielo, keďže tento nárok má iný právny základ. Žalobca namietať aj porušenie notifikačnej povinnosti podľa § 562 Obchodného zákonníka žalovaným. Súd prvej inštancie uviedol, že k zmene obsahu záväzku z titulu vadného plnenia prichádza odovzdaním diela s vadami, ale v posudzovanej veci k zmene záväzku neprišlo, pretože záväzok zanikol v dôsledku odstúpenia od zmluvy. Žalobcom v konaní predložené dôkazy neposkytovali obraz celkového rozsahu zhotoviteľom vykonaného diela, z ktorého by bolo možné ustáliť trhovú hodnotu úpadcom vykonaného diela. Žalobca nepredložil vecnú špecifikáciu úpadcom vykonaného diela a svojím postupom po ukončení zmluvy objektivizáciu svojich nárokov zmaril. Žiaden z listinných dôkazov predložených žalobcom, ani samotné tvrdenia žalobcu k výške uplatneného nároku, nesmerovali k preukázaniu zhodnotenia majetku žalovaného vykonávaním diela. Žalobca tak nepreukázal žalobou uplatnený nárok, keďže tvrdenia žalobcu a dôkazy, ktoré žalobca v konaní označil, neumožňovali prijať záver o dôvodnosti žaloby. Súd prvej inštancie preto žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Odvolací súd ďalej uviedol, že na základe odvolania podaného žalobcom, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a v celom rozsahu sa podľa § 387 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C. s. p.“) stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Žalobca v podanom odvolaní namietať nesprávne skutkové zistenia. Odvolací súd zdôraznil, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi a navrhovaním a hodnotením dôkazov. Do obsahu tohto práva nepatrí ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom. Rozhodnutie okresného súdu vychádza zo správne aplikovaných a interpretovaných právnych noriem na dostatočne a správne zistený skutkový stav veci. Žalobca ďalej v odvolaní namietať, že okresný súd bol povinný ex offo prihliadať na absolútnu neplatnosť zmluvy o dielo, preto aj pri posudzovaní otázky platnosti odstúpenia od zmluvy podľa čl. VII písomnej zmluvy o dielo nemohol na túto zmluvnú dohodu prihliadať. Odvolací súd k tejto námietke poukázal na rozhodnutie súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožnil a zároveň zdôraznil, že ako

žalovaný, tak aj žalobca v postavení zhotoviteľa mali vedomosť o písomnom vyhotovení zmluvy o dielo, jej ustanoveniach, a tým aj o právach a povinnostiach z nej vyplývajúcich. Pri výklade právnych úkonov je potrebné preferovať ten výklad, ktorý zachováva platnosť právneho úkonu pred výkladom, ktorý smeruje k záveru o jeho neplatnosti. Súd prvej inštancie neporušil svoju povinnosť ex offio prihliadať na absolútnu neplatnosť zmluvy o dielo, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že nevychádzal z písomne uzatvorenej zmluvy o dielo, ale zo zmluvy o dielo uzatvorenej v ústnej forme, ktorej obsah korešpondoval s obsahom listiny označenej ako zmluva o dielo z 09. 05. 2008. Ak sa obsah písomnej dohody pretavil do obsahu ústne uzatvorenej zmluvy o dielo, tak súčasťou bola aj možnosť odstúpenia od zmluvy podľa čl. VII, listiny označenej ako zmluva o dielo z 09. 05. 2008. Pre dohodu o možnosti odstúpenia od zmluvy Obchodný zákonník nevyžaduje písomnú formu. Argumentácia žalobcu o neplatnosti odstúpenia

od zmluvy z dôvodu nemožnosti aplikovať zmluvnú úpravu odstúpenia od zmluvy preto neobstojí. Žalovaný bol oprávnený z dôvodu nekvalitne vykonávaného diela od ústne uzatvorenej zmluvy o dielo odstúpiť, keď zmluvné strany si zmluvne dohodli možnosť odstúpenia od zmluvy aj pre prípad nevyhotovovania predmetu diela zhotoviteľom v požadovanej kvalite. Žalobca namietal, že z vykonaného dokazovania napokon nevyplývalo ani splnenie predpokladov pre takéto odstúpenie od zmluvy o dielo. Odvolací súd poukázal

na dokazovanie vykonané vypočutím svedkyne C. a konateľa, zhotoviteľa pána Y. a tiež dokazovanie vykonané listinnými dôkazmi, z ktorých vyplynuli viaceré námietky žalovaného ohľadom kvality vykonávaného diela a žiadosti o odstránenie väd v priebehu realizácie diela. Konateľ úpadcu potvrdil, že v priebehu vykonávania diela boli zo strany

Ing. Q. vytknuté zhotoviteľovi vady diela a Ing. Q. dal pokyn na pozastavenie výkonu prác, kým vady nebudú odstránené. Svedok Y. potvrdil, že po prevzatí odstúpenia od zmluvy o dielo neplatnosť odstúpenia od zmluvy nenamietal. Ako nedôvodnú vyhodnotil odvolací súd aj námietku žalobcu, že zmluvný vzťah, vyplývajúci z ústne uzatvorenej zmluvy o dielo, bol medzi úpadcom a žalovaným ukončený nie odstúpením od zmluvy, ale dohodou o ukončení vykonávania diela podľa ust. § 549 Obchodného zákonníka. Uzatvorenie takejto dohody medzi úpadcom a žalovaným zo žiadnych z vykonaných dôkazov nevyplýva. Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou žalobcu, že zo strany žalovaného neboli uplatnené žiadne nároky zo zodpovednosti za vady diela. Podľa § 560 ods. 2 Obchodného zákonníka zhotoviteľ zodpovedá za tie vady, ktoré dielo má v čase jeho odovzdania v zmysle ust. § 554 Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 554 ods. 1 rieši otázku vykonania diela zhotoviteľom tak, že zhotoviteľ svoju povinnosť dielo vykonať splní jeho riadnym ukončením a odovzdaním predmetu diela objednávateľovi. V tu posudzovanej veci neprišlo k ukončeniu zmluvného vzťahu úpadcu a žalovaného riadnym ukončením a odovzdaním predmetu diela, ale na základe odstúpenia od zmluvy žalovaným. Pri tomto spôsobe ukončenia zmluvného vzťahu je potrebné vychádzať z osobitnej úpravy Obchodného zákonníka, ktorá sa aplikuje v prípade, keď zanikne záväzok zhotoviteľa dielo vykonať (§ 543 a § 544 Obchodného zákonníka). Keďže v tomto prípade neprišlo k poskytnutiu plnenia v súlade so zmluvou o dielo úpadcom, nemohlo prísť ani k zmene obsahu záväzku spôsobom, ktorý zodpovedá nárokom veriteľa vzniknutým z vadného plnenia. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie uzavrel, že po odstúpení

od zmluvy o dielo je potrebné vzájomné práva a povinnosti účastníkov zmluvného vzťahu vysporiadať výlučne podľa ust. § 544 Obchodného zákonníka, ako osobitnej úprave vo vzťahu k všeobecnej úprave následkov odstúpenia od zmluvy podľa ust. § 351 Obchodného zákonníka. Námietky žalobcu o porušení notifikačnej povinnosti žalovaného podľa § 562 Obchodného zákonníka preto neobstoja.

6. Žalobca ďalej v odvolaní nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že zo strany žalovaného neprišlo k uznaniu časti nároku v dôsledku čiastočného plnenia alebo započítacieho prejavu žalovaného. Odvolací súd uviedol, že žalobca sa v konaní domáhal nároku

na zaplatenie kúpnej ceny podľa zmluvy o dielo, a to podľa vystavených faktúr.

V tu posudzovanej veci je ale potrebné vzťah zo zmluvy o dielo ukončený odstúpením

od zmluvy žalovaného vysporiadať podľa ust. § 544 ods. 1 Obchodného zákonníka. Objednávateľ je potom povinný uhradiť zhotoviteľovi čiastku, o ktorú sa objednávateľ zhotovovaním veci obohatil. Za také obohatenie sa považuje, ak je stavebnými prácami vytvorená určitá hodnota, rozdiel medzi hodnotou veci (stavby) pred začiatkom stavebných prác a po ich ukončení. Cena diela dohodnutá v

zaniknutej zmluve je právne nevýznamná

pre zistenie, o čo sa objednávateľ obohatil v prípade zániku zmluvy, pretože rozhodná je cena obvyklá v okamihu, keď bolo obohatenie získané. Iné skutkové okolnosti sa viažu k cene diela a iné skutkové tvrdenia, a tým aj iný rozsah dokazovania sa viaže pri nároku uplatnenom

pre obohatenie žalovaného podľa § 544 ods. 1 Obchodného zákonníka. Skutkové okolnosti týkajúce sa obohatenia žalovaného žalobca neuviedol, v konaní ich neuplatňoval a ani nežiadal dokazovať, súd prvej inštancie tak nemohol rozhodovať a priznať iný nárok ako ten, ktorý žalobca vymedzil. Vo vzťahu k tvrdenému uznaniu záväzku žalovaným odvolací súd uviedol, že samotný žalobca v priebehu konania namietal, že jednostranné započítanie nebolo úpadcovi riadne doručené a že započítanie je preto neplatné. Žalobca započítanie spochybnil aj odkazom na výkaz ziskov a strát žalovaného za rok 2009. Odvolací súd zdôraznil, že čiastočné úhrady faktúr žalovaným, jeho vyjadrenia na súdnych pojednávaniach a jednostranné započítanie

z 18. 11. 2009 sa týkajú pohľadávky žalobcu na zaplatenie ceny diela podľa vystavených faktúr v súlade so zmluvou o dielo. Uvedený nárok však žalobcovi z dôvodu odstúpenia od zmluvy nevznikol. Pravosť predložených Súťažných podkladov na obchodnú verejnú súťaž bola v konaní spochybnená, pričom žalobca pravosť týchto súťažných podkladov v konaní nepreukázal.

7. Súd prvej inštancie sa neodchýlil ani od právne záväzného názoru odvolacieho súdu a dôsledne sa zaoberal námietkou nedostatku podpisu úpadcu na predmetnej zmluve o dielo. Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku okresného súdu. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol podstatné okolnosti týkajúce sa výkladu opodstatnenosti výroku rozhodnutia, vysporiadal sa

so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmý myšlienkový postup súdu prvej inštancie. Uviedol, aké skutočnosti mal z vykonaného dokazovania za preukázané, uviedol príslušné právne normy, ktoré na zistený skutkový stav aplikoval, s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Súd prvej inštancie procesným postupom vytvoril sporovým stranám rovnaký priestor a možnosti na realizáciu ich procesných práv,

preto ani odvolacia námietka žalobcu o porušení práva na spravodlivý proces neobstojí. Okresný súd v konaní neznevýhodnil ani jednu procesnú stranu na úkor druhej, vysporiadal sa so všetkými v konaní relevantnými okolnosťami.

8. Odvolací súd o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. a vzhľadom na plný úspech žalovaného v odvolacom konaní mu priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v celom rozsahu.

9. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, v ktorom dovolaciemu súdu navrhol, aby rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Dovolanie žalobca odôvodnil tým,

že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Podľa názoru dovolateľa odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie, nesprávne vyhodnotili platnosť odstúpenia od zmluvy. Pokiaľ písomnú zmluvu o dielo vyhodnotili ako absolútne neplatný právny úkon, odstúpenie od zmluvy zo strany žalovaného zo dňa 27. 07. 2009 nemôže byť vyhodnotenú

ako platné, keďže žalovaný ním odstúpil od zmluvy, ktorá neexistovala. V nadväznosti

na uvedené nesprávne právne posúdenie dovolateľ poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/111/2008 z 30. 06. 2009 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1Cdo/48/2010 z 29. 02. 2012 a R 22/1976. Právnu otázku platnosti odstúpenia od zmluvy žalovaným mal odvolací súd vyriešiť tak, že odstúpenie mal posúdiť ako neplatné pre jeho rozpor so zákonom. Ak zmluva neexistuje, nemožno na ňu podľa dovolateľa viazať ani prípadné nároky, ktoré by vznikli, ak by bola zmluva platná.

Ani skutočnosť, že úpadca nenamietal odstúpenie od zmluvy žalovaným, nemôže byť dôkazom toho, že ho považoval za platné. Absolútnu neplatnosť právneho úkonu nie je možné dodatočne zhojiť, pôsobí priamo zo zákona a od počiatku a má za následok, že subjektívne práva a povinnosti z takéhoto

právneho úkonu nemôžu vzniknúť. K absolútnej neplatnosti právneho úkonu poukázal dovolateľ na závery uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3Cdo/73/2009 z 25. 11. 2010. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný nedokázal od začiatku presne zadefinovať výslednú podobu diela, počas realizácie ho menil podstatným spôsobom. Medzi zmluvnými stranami sa vyskytli nezhody, ktoré vyústili do situácie, že žiadna zo zmluvných strán nemala záujem na ďalšom trvaní zmluvy. K ukončeniu zmluvy o dielo prišlo konkludentne a následné písomné odstúpenie od zmluvy zo strany žalovaného, opierajúce sa o dôvody majúce základ v absolútne neplatnej písomnej zmluve o dielo, nie je možné považovať za platné. Žalovaný v konaní nepreukázal existenciu dôvodov a splnenie zákonných podmienok pre platné odstúpenie od zmluvy. Konajúce súdy nesprávne vyhodnotili, že žalovanému vznikol nárok z väd vykonaného diela. Odvolací súd podľa žalobcu opomenul notifikačnú povinnosť žalovaného podľa § 562 Obchodného zákonníka. Dôkazné bremeno o vadnom plnení zo strany úpadcu mal znášať žalovaný, ktorý od tejto skutočnosti odvodzuje svoje právo. Ak by vady diela tvrdené žalovaným neboli zo strany úpadcu odstránené, žalovaný by nepristúpil ani k čiastočnej úhrade vystavených faktúr. Dielo bolo podľa dovolateľa vykonané podľa dohody zmluvných strán a jeho finálna podoba bola určená ku dňu konkludentného ukončenia zmluvy o dielo. Na vyporiadanie vzťahu malo byť použité ust. § 549 ods. 1 Obchodného zákonníka. Úpadcovi vznikol nárok na úhradu čiastkových faktúr. Zo strany žalovaného boli vykonané čiastočné plnenia, s čím žalovaný nespojil žiadne námietky proti existencii zvyšnej časti záväzku. Žalovaný tým uznal aj zvyšok záväzku. Odvolací súd podľa dovolateľa nesprávne posúdil obsah započítacieho prejavu žalovaného, k čomu poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Obdo/7/2011. Ak by čiastočnú úhradu faktúr bolo skutočne potrebné považovať za poskytnutie preddavku, nebol by dôvod pristúpiť k započítaniu zvyšku neuhradenej časti týchto faktúr. Keďže prišlo k uznaniu záväzku, a tým k nespornosti nároku žalobcu, dôkazné bremeno bolo prenesené na žalovaného. Dovolateľ vo vzťahu k účinkom započítania poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 32Odo/901/2004 zo 16. 11. 2005. Odvolací súd opomenul aplikáciu výkladových pravidiel upravených v ust. § 266 Obchodného zákonníka, pri ktorých aplikácii je zrejmé, že žalovaný uznal svoj záväzok v celom rozsahu. V súvislosti s výkladom prejavu vôle žalobca označil uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7MCdo/12/2011 z 20. 06. 2012 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 55Cdo/99/2009, 5Cdo/100/2009, 5Cdo/101/2009 z 19. 05. 2010. Odvolací súd podľa dovolateľa nesprávne právne posúdil uznanie záväzku žalovaným. Pokiaľ odvolací súd uviedol, že čiastočné úhrady zo strany žalovaného, jeho vyjadrenia na súdnych pojednávaniach, ako aj samotný započítací prejav, sa týkajú pohľadávky úpadcu na zaplatenie ceny diela podľa zmluvy o dielo, ktorá odstúpením od zmluvy žalovaným zanikla, odvolací súd podľa žalobcu opomenul, že nárok na uplatnené plnenie vznikol žalobcovi ešte v čase pred odstúpením od zmluvy. Ukončenie zmluvy o dielo bolo odvolacím súdom nesprávne posúdené, keď odstúpenie od zmluvy žalovaným bolo považované za platný právny úkon, pritom zmluvné strany ukončili svoj záväzkový vzťah konkludentne. Odstúpenie od zmluvy žalovaným nemohlo byť platným z dôvodu, že odkazovalo na absolútne neplatnú zmluvu o dielo. Žalovaný navyše nepostupoval v zmysle Obchodného zákonníka a nemohol mu byť priznaný nárok z väd diela, pričom ani samotné vady diela v priebehu konania neboli žalovaným preukázané. Pre vyporiadanie vzájomných vzťahov zo zmluvy o dielo malo byť použité ust. § 549 ods. 1 Obchodného zákonníka.

10. Žalovaný vo vyjadrení z 03. 05. 2018 uviedol, že dovolanie žalobcu považuje za neprípustné a uvádzané dôvody za zavádzajúce a irelevantné. Dovolanie žalobcu nespĺňa zákonom stanovené náležitosti podľa § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. Okresný súd aj krajský súd pri svojich rozhodnutiach vychádzali z ústne uzatvorenej zmluvy o dielo medzi úpadcom a žalovaným a vysporiadali sa so všetkými dôležitými argumentmi žalobcu. Vykonané dokazovanie potvrdilo, že úpadca vyhotovoval dielo s vadami a je irelevantné, či úpadca vady odstránil, keď už samotná skutočnosť, že dielo bolo zhotovené s vadami, zakladá právo na odstúpenie od zmluvy. Žalobca vo svojom dovolaní vychádza z nepreukázaného tvrdenia, že k zániku právneho vzťahu medzi úpadcom a žalovaným malo prísť v dôsledku konkludentnej dohody a následne sa malo aplikovať ust. § 549 Obchodného zákonníka. Žalobcom namietané hodnotenie vykonaných

dôkazov nie je zákonným dôvodom pre podanie dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Nie je právom sporovej strany domáhať sa ním navrhnutého hodnotenia dôkazov. Žalobca v podanom dovolaní nepreukázal nesprávne právne posúdenie a odklon od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Dovolanie žalobcu navrhuje žalovaný odmietnuť.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.), dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

12. Dovolanie je možné považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie, dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nemôže byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napr. rozhodnutia najvyššieho súdu, sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/92/2012). Úspech každého dovolania je vždy podmienený (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je aj opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru, platná právna úprava mu nedovoľuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť k vecnému posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Ak preto dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Na posúdenie otázky prípustnosti dovolania je prítom zásadne príslušný dovolací súd (IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 163/08). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť mimoriadneho opravného prostriedku dovolateľa pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho (dokonca) prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu druhej sporovej strany.

13. Na dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok sú kladené vyššie kvalitatívne nároky z hľadiska jeho obsahu a vymedzenia dovolacích dôvodov, ktorých garanciou naplnenia má byť obligatórne právne zastúpenie dovolateľa, a to aj vo fáze spísania dovolania. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 C. s. p.). Dovolací súd tak pri skúmaní prípustnosti a dôvodnosti dovolania, uplatneného sporovou stranou, môže vychádzať len z obsahu dovolania a nemôže nahrádzať pasivitu dovolateľa a vytvárať vlastnú právnu argumentáciu vyplývajúcu z nespokojnosti dovolateľa so závermi odvolacieho súdu. V takom prípade

by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum, priečiaci sa nielen koncepcii právnej úpravy dovolania v Civilnom sporovom poriadku, ale aj princípu rovnosti zbraní a kontradiktórnosti konania, keďže rozhodnutie dovolacieho súdu

by vychádzalo z iných skutočností než tvrdených dovolateľom a ku ktorým by protistrana nemala možnosť zaujať stanovisko vo svojom vyjadrení k dovolaniu.

14. Žalobca uplatnil dovolanie s vymedzením jeho prípustnosti a dôvodnosti poukazom na § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Rozhodnutie odvolacieho súdu má závisieť od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu. Dovolateľ namieta nesprávne právne posúdenie vo vzťahu k otázke platnosti odstúpenia od zmluvy žalovaným a vo vzťahu k výkladu právnych úkonov smerujúcich k uznaniu záväzku žalovaným.

15. Podľa dovolateľa je potrebné vzhľadom na absolútnu neplatnosť písomnej zmluvy o dielo vyvodiť neplatnosť odstúpenia od zmluvy žalovaným, keďže akýkoľvek právny úkon, ktorý nadväzuje na neplatný právny úkon, má byť rovnako neplatný. Rovnako namieta, že odstúpenie od zmluvy je neplatné aj z toho dôvodu, že pre takýto postup žalovaného neboli splnené

podmienky, keďže písomná zmluva o dielo je absolútne neplatná a nebola v konaní preukázaná existencia vád diela.

16. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

17. Podľa § 432 ods. 2 C. s. p. dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

18. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

19. Pokiaľ dovolateľ namieta, že pre odstúpenie od zmluvy žalovaným neboli splnené podmienky, konkrétne nebolo preukázané vadné plnenie zo strany úpadcu a v konaní nebola preukázaná dohoda medzi úpadcom a žalovaným o možnosti odstúpenia od zmluvy v prípade vadného plnenia zhotoviteľom, žalobca tým namieta skutkové zistenia, vyplývajúce z vykonaného dokazovania na súde prvej inštancie. Skutočnosť, že dovolateľ vymedzil v tejto časti prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania kritikou hodnotenia vykonaných dôkazov, nezodpovedá požiadavke vymedzenia dovolacieho dôvodu pre nesprávne právne posúdenie podľa § 432 ods. 1 a 2 C. s. p. Dovolací súd sa preto týmito dovolacími námietkami žalobcu zaoberať nemôže.

20. Odvolací súd podľa dovolateľa nesprávne posúdil otázku platnosti odstúpenia od zmluvy vzhľadom na absolútnu neplatnosť zmluvy o dielo. Uviedol, že nie je možné vysloviť platnosť odstúpenia od zmluvy, ktorá je od počiatku neplatná. K tvrdenému odklonu odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu označil uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 4Cdo/111/2008 z 30. 06. 2009, podľa ktorého záverov pri určení neplatnosti odstúpenia od zmluvy je potrebné ako predbežnú otázku riešiť otázku platnosti zmluvy, pretože odstúpiť možno len od platnej zmluvy, keďže odstúpenie od neplatnej, teda neexistujúcej zmluvy, je neplatné už z tohto dôvodu, ktorým je rozpor so zákonom. Obdobný záver bol prijatý aj v rozsudku najvyššieho súdu, sp. zn. 1Cdo/48/2010 z 29. 02. 2012, ktoré poukázalo na závery rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej socialistickej republiky, sp. zn. 3Cz/36/74, publikované ako R 22/1976, podľa ktorého „základným predpokladom k tomu, aby mohli z dôvodů v zákoně uvedených dojíti k odstoupení od smlouvy, je ovšem i to, aby smlouva byla platně uzavřena, neboť nedošlo-li k tomu, pak se nemohlo od smlouvy odstoupit“.

21. Uvedený právny názor, podľa ktorého neplatnosť zmluvy zakladá neplatnosť odstúpenia od tejto zmluvy, je založený na premise, že záväzkový vzťah, ktorý mal byť založený zmluvou, v čase odstúpenia od tejto zmluvy neexistoval. V tu posudzovanej veci ale odvolací súd prijal záver, podľa ktorého písomne uzatvorená zmluva o dielo z 09. 05. 2008 je síce absolútne neplatným právnym úkonom, medzi úpadcom a žalovaným ale prišlo k uzatvoreniu ústnej zmluvy o dielo, ktorej súčasťou bola aj zmluvná dohoda na možnosti odstúpenia od zmluvy žalovaným pre prípad vadného plnenia zhotoviteľom. Pre platné uzatvorenie zmluvy o dielo nie je zákonnou úpravou vyžadovaná jej písomná forma. Odvolací súd tak vychádzal z inej skutkovej situácie, než z akej vychádzali rozhodnutia najvyššieho súdu, na ktoré dovolateľ poukázal. Záver o existencii záväzkového vzťahu založeného (ústnou) zmluvou o dielo vylučuje možnosť aplikácie právneho záveru o neplatnosti odstúpenia od zmluvy pre neplatnosť zmluvy o dielo. Najvyšší súd zároveň považuje za potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalobcom označené rozhodnutia sa týkajú zmlúv, pre ktoré zákon obligatórne vyžaduje písomnú formu. V prípade rozhodnutia najvyššieho súdu, sp. zn. 4Cdo/111/2008 a R 22/1976, bola predmetom konania kúpna zmluva na nehnuteľnosť a v prípade rozhodnutia najvyššieho súdu, sp. zn. 1Cdo/48/2010 zmluva o zabezpečovacom prevode

vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Dovolací súd z uvedených dôvodov konštatuje, že odklon odvolacieho súdu od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu pri riešení otázky platnosti odstúpenia od zmluvy žalovaným nezistil. V ďalšom rozhodnutí najvyššieho súdu, sp. zn. 3Cdo/73/2009 z 25. 11. 2010, označenom dovolateľom, bol vo vzťahu

k tu posudzovanej veci vyslovený len právny záver o povahe absolútnej neplatnosti právneho úkonu, povinnosti súdu na takúto neplatnosť prihliadať z úradnej povinnosti a právnych účinkoch absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Dovolaciemu súdu ale nie je zrejmé,

v čom sa mal odvolací súd pri právnom posúdení odkloniť od právnych záverov tohto rozhodnutia, keď jednoznačne uviedol, že písomne uzatvorená zmluva o dielo medzi úpadcom a žalovaným je absolútne neplatným právnym úkonom, avšak na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi úpadcom a žalovaným prišlo k uzatvoreniu ústnej zmluvy o dielo. Odvolací súd rešpektoval právne závery vyjadrené v uvedenom rozhodnutí najvyššieho súdu.

22. Dovolateľ namietal aj nesprávny výklad vôle žalovaného v započítacom prejave, ktorý spolu s čiastočným plnením faktúr vystavených úpadcom, mali podľa žalobcu za následok uznanie záväzku žalovaným. Keďže prišlo k uznaniu záväzku zo strany žalovaného, vyvrátiteľná právna domnienka o existencii záväzku podľa § 323 Obchodného zákonníka prenáša dôkazné bremeno o opaku na žalovaného. Odvolací súd podľa dovolateľa vec nesprávne právne posúdil, keď na vyporiadanie vzájomných vzťahov mal aplikovať ust. § 549 ods. 1 Obchodného zákonníka a opomenul, že nárok na plnenie vznikol úpadcovi ešte v čase pred odstúpením od zmluvy. K uvedenému označil žalobca rozsudok najvyššieho súdu,

sp. zn. 4Obdo/7/2011 z 27. 07. 2011, rozsudok najvyššieho súdu, sp. zn. 5Cdo/99/2009, 5Cdo/100/2009, 5Cdo/101/2009 z 19. 05. 2010 a uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 7MCdo/12/2011 z 20. 06. 2012.

23. Dovolacie námietky žalobcu smerujú proti právnomu posúdeniu odvolacieho súdu, ktorý uviedol, že uznanie záväzku namietané žalobcom sa týka nárokov zo zmluvy o dielo, vzhľadom však na platné odstúpenie od zmluvy žalovaným, je potrebné nároky žalobcu posudzovať podľa § 544 ods. 1 Obchodného zákonníka. Pre zistenie, o čo sa objednávateľ obohatil, nie je významná cena diela dohodnutá v zmluve o dielo. Nárok uplatnený žalobcom na zaplatenie zvyšnej časti ceny diela fakturovaného úpadcom, je kvalitatívne odlišný

od nároku na vyporiadanie strán zrušenej zmluvy o dielo podľa § 544 ods. 1 Obchodného zákonníka. Čiastočné úhrady faktúr žalovaným, vyjadrenia žalovaného na súdnych pojednaniach, ako aj zápočet datovaný 18. 11. 2009, sa týkajú pohľadávky žalobcu

na zaplatenie ceny diela v súlade so zmluvou o dielo. Odvolací súd uzavrel, že z dôvodu platného odstúpenia od zmluvy žalovaným, úpadca na plnenie podľa zmluvy o dielo už nemá nárok, preto je aj prípadné uznanie takéhoto záväzku žalovaného bezpredmetné.

24. Podľa § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka odstúpením od zmluvy zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy. Odstúpenie od zmluvy sa však nedotýka nároku na náhradu škody vzniknutej porušením zmluvy, ani zmluvných ustanovení týkajúcich sa voľby práva alebo voľby tohto zákona podľa § 262, riešenia sporov medzi zmluvnými stranami a iných ustanovení, ktoré podľa prejavenej vôle strán alebo vzhľadom na svoju povahu majú trvať aj po ukončení zmluvy.

25. Podľa § 351 ods. 2 veta prvá Obchodného zákonníka strana, ktorej pred odstúpením od zmluvy poskytla plnenie druhá strana, toto plnenie vráti; pri peňažnom záväzku spolu s úrokmi vo výške dojednanej v zmluve pre tento prípad, inak ustanovenej podľa § 502.

26. Odstúpením od zmluvy podľa Obchodného zákonníka zanikajú všetky práva a povinnosti strán zo zmluvy, okrem výnimiek vymedzených v ustanovení § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka. Vzhľadom na účinky odstúpenia od zmluvy v obchodnoprávných vzťahoch ex nunc, obsahuje Obchodný zákonník osobitnú právnu úpravu vyporiadania vzťahov vyplývajúcich zo zaniknutého záväzkového vzťahu v ust. § 351 ods. 1 Obchodného zákonníka. Právo na plnenie zo zmluvy o dielo úpadcovi zaniklo platným

odstúpením od zmluvy žalovaným a vzniklo mu nové právo požadovať vrátenie plnenia poskytnutého druhej zmluvnej strane.

27. Podľa § 544 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak má k zhotovovanej veci vlastnícke právo objednávateľ a vec nemožno vzhľadom na jej povahu vrátiť alebo odovzdať zhotoviteľovi, je objednávateľ povinný uhradiť zhotoviteľovi to, o čo sa objednávateľ zhotovovaním veci obohatil, ak záväzok zanikol z dôvodu, za ktorý objednávateľ nezodpovedá.

28. Citovaná právna úprava predstavuje osobitnú právnu úpravu vyporiadania vzájomných vzťahov po zániku zmluvy o dielo. Objednávateľ je povinný uhradiť vzhľadom na vlastnícke právo k zhotovovanej veci a nemožnosť vrátenia alebo odovzdania diela zhotoviteľovi to, o čo sa vo vzťahu k zhotoviteľovi obohatil.

29. Uznanie záväzku žalovaným, namietané žalobcom, sa týka nároku na plnenie vyplývajúce zo zmluvy o dielo. Uvedené právo úpadcu momentom platného odstúpenia od zmluvy žalovaným zaniklo. Namietané nesprávne právne posúdenie uznania záväzku žalovaným preto nie je právnou otázkou, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Ak by aj odvolací súd dospel k záveru, že žalovaný platne uznal svoj záväzok voči úpadcovi, uznanie by sa vzťahovalo k záväzku zo zaniknutého záväzkového vzťahu. Uznanie záväzku žalovaným tvrdené žalobcom sa netýka nároku úpadcu na úhradu toho, o čo sa objednávateľ zhotovovaním veci obohatil. Sumy fakturované úpadcom podľa zmluvy o dielo zodpovedajú zmluvne dohodnutým cenám a nie peňažnému oceneniu nákladov, ktoré by objednávateľ musel vynaložiť v danom mieste a čase na dosiahnutie rovnakého plnenia s prihliadnutím na prípadnú vadnosť poskytnutého plnenia. Ani na základe prípadného záveru o platnom uznaní záväzku zo zmluvy o dielo žalovaným nemožno vzťahovať účinky uznania záväzku k inému záväzku, ktorý má iný právny základ a ktorého kvantifikácia je odlišná a závislá od iných skutočností. Právne posúdenie uznania záväzku žalovaným preto nie je právnou otázkou, od ktorej vyriešenia záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu v tejto veci. Dovolanie žalobcu preto nie je podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. prípustné.

30. Dovolateľom vyjadrená všeobecná nespokojnosť s vykonaným dokazovaním, skutkovými zisteniami a odôvodnením rozhodnutia odvolacieho súdu, nekorešponduje s požiadavkami na vymedzenie dovolacieho dôvodu v prípade dovolania, ktorého prípustnosť má byť založená podľa ust. § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Dovolanie prípustné podľa uvedeného ustanovenia je možné odôvodniť iba nesprávnym právnym posúdením.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené, dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. a/ C. s. p. nie je možné založiť, preto najvyšší súd dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

32. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalovaného rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

33. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.